

Sygn. akt I C 1565/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 października 2015 r.

Sąd Rejonowy w Kłodzku, I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Marzena Studzińska

Protokolant: Paulina Szkutnik

po rozpoznaniu w dniu 21 października 2015 r. w Kłodzku

na rozprawie

sprawy z powództwa (...)z siedzibą w W.

przeciwko T. B.

o zapłatę 3 918 zł

na skutek skargi pozwanego o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanym przez Sąd Rejonowy w K. 23 października 2014 roku w sprawie o sygn. akt I Nc 5089/14

I. oddala skargę;

II. zasądza od pozwanego T. B.na rzecz strony powodowej (...)z siedzibą w W.kwotę 600 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

UZASADNIENIE

Pozwany T. B.złożył skargę o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym nakazem zapłaty wydanym przez Sąd Rejonowy w Kłodzku w dniu 23 października 2014 roku w sprawie o sygn. akt I Nc 5089/14 w sprawie z powództwa (...)z siedzibą w W.przeciwko niemu o zapłatę 3918 zł. Nadto T. B.wniósł o uchylenie powyższego nakazu zapłaty z całości i oddalenie powództwa. W uzasadnieniu pozwany podał, iż o wydanym przeciwko niemu nakazowi zapłaty dowiedział się 13 kwietnia 2015 roku, tj. w dniu doręczenia mu zawiadomienia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w K.Z. O.o wszczęciu egzekucji komorniczej. Pozwany wskazał, że z treści akt sprawy I Nc 5089/14 wynika, że niedoreczoną przesyłkę zostawiono w placówce (...), a przedstawiciel operatora pocztowego umieścił awizo w jego drzwiach – którego nie widział – mimo, że posiada skrzynkę pocztową, a w jego mieszkaniu ciągle przebywają dwaj dorośli domownicy. Podniósł także, iż wobec powyższego nie wiedział o toczącym się przeciwko niemu postępowaniu oraz został pozbawiony możliwości obrony swoich interesów i nie mógł skutecznie wnieść sprzeciwu od nakazu zapłaty.

Strona powodowa (...)z siedzibą w W.w odpowiedzi na skargę o wznowienie postępowania wniosła o oddalenie tejże skargi i zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazała, że pozwany, zgodnie z obowiązującymi przepisami, był dwukrotnie informowany o oczekującej na niego przesyłce. Zdaniem strony powodowej brak jest podstaw twierdzić, że sąd lub strona powodowa dopuścili się naruszenia prawa

wskutek wadliwego działania. Ponadto strona powodowa podniosła, że pozwany nie udowodnił (art. 6 kc) okoliczności przemawiających za wznowieniem postępowania w sprawie I Nc 5089/14.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Prawomocnym nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 23 października 2014 roku w sprawie o sygn. akt I Nc 5089/14 Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym w K.nakazał pozwanemu T. B. aby zapłacił na rzecz strony powodowej W (...) z siedzibą w W.kwotę 3918 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 20 października 2014 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 642 zł tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Pozwany T. B. pomimo dwukrotnego awizowania (w dniu 24 listopada 2014 roku i 2 grudnia 2014 roku) nie odebrał skierowanej do niego przesyłki (wysłanej na adres: (...), N.) z Sądu Rejonowego w K. zawierającej odpis ww. nakazu zapłaty wraz z pouczeniem o sposobie i terminie wniesienia sprzeciwu oraz skutkach nie zaskarżenia nakazu oraz z pouczeniem o skardze na orzeczenie o kosztach. W związku z tym przesyłkę tą uznano za doręczoną pozwanemu dnia 9 grudnia 2014 roku.

/dowód: nakaz zapłaty z 23.10.2014 r. oraz przesyłka skierowana do pozwanego zawarte w aktach sprawy Sądu Rejonowego w K. o sygn. I Nc 5089/14/

Na podstawie tytułu wykonawczego, stanowiącego nakaz zapłaty wydany przez Referendarza Sądowego w Sądzie Rejonowym w K. w dniu 23 października 2014 r. zaopatrzonej w klauzulę wykonalności, Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w K.Z. O.wszczął postępowanie egzekucyjne.

/bezsporne/

Sąd zważył co następuje:

Skarga o wznowienie postępowania nie zasługiwała na uwzględnienie.

Przepis art. 412 § 1 kpc stanowi, że Sąd rozpoznaje sprawę na nowo w granicach, jakie określa podstawa wznowienia. Po ponownym rozpoznaniu sprawy sąd stosownie do okoliczności bądź oddala skargę o wznowienie, bądź uwzględniając ją zmienia zaskarżone orzeczenie albo je uchyla i w razie potrzeby pozew odrzuca lub postępowanie umarza (art. 412 § 2 kpc).

Zgodnie z powyższym sąd rozpoznając skargę o wznowienie postępowania w pierwszej kolejności ustala czy wznowienie postępowania jest dopuszczalne, następnie czy są ustawowe przesłanki do wznowienia postępowania, a w ostatnim etapie, jeśli spełnione zostaną przesłanki wznowienia postępowania, rozpoznaje na nowo wznowioną sprawę, w granicach, jakie określa podstawa wznowienia.

Pozwany jako podstawę wznowienia wskazał przepis art. 401 kpc oraz podał, że wskutek niewłaściwego doręczenia mu przesyłki zawierającej nakaz zapłaty z 23 października 2014 roku został pozbawiony możliwości obrony swoich interesów i nie mógł skutecznie wnieść sprzeciwu od nakazu zapłaty. Zgodnie z art. 401 ust. 2 kpc można żądać wznowienia postępowania z powodu nieważności jeżeli strona nie miała zdolności sądowej lub procesowej albo nie była należycie reprezentowana bądź jeżeli wskutek naruszenia przepisów prawa była pozbawiona możliwości działania; nie można jednak żądać wznowienia, jeżeli przed uprawomocnieniem się wyroku niemożność działania ustała lub brak reprezentacji był podniesiony w drodze zarzutu albo strona potwierdziła dokonane czynności procesowe.

Komentowana podstawa nieważności objęta art. 401 pkt 2 kpc zredagowana została w sposób ogólny. Rzeczą judykatury jest ustalenie każdorazowo, czy w realiach danej sprawy doszło do pozbawienia strony możliwości działania. Odwołując się jednak do bogatego dorobku doktryny i orzecznictwa, wolno wskazać pewne dominujące kryteria. Po pierwsze, pozbawienie strony możliwości działania musi być następstwem naruszenia przepisów prawa (tak W. Siedlecki, Nieważność procesu, s. 151; E. Wengerek, Glosa do orz. SN z 1.2.1961 r., 4 CR 151/60, OSPiKA 1962, Nr

5, poz. 119 263; M. Sawczuk, Wznowienie postępowania, s. 142). Po drugie, pomiędzy naruszeniem przepisów prawa a pozbawieniem strony możliwości obrony swych praw musi istnieć związek przyczynowo-skutkowy. Nieistotne jest natomiast, czy i z jakiegokolwiek winy, i przez kogo prawo zostało naruszone (tak orz. SN z 1.10.1937 r., C III 509/37, Zb.Urz. 1938, Nr 325; za M. S., Wznowienie postępowania, s. 146). Po trzecie, skoro ustawa mówi o pozbawieniu, stan ten musi wynikać z zachowania sądu lub strony przeciwnej. Innymi słowy, musi wynikać z innych okoliczności niż sytuacja osobista samej strony, czy też jej zaniechanie procesowe (tak SN w post. z 2.2.2006 r., II CZ 134/05, L.; post. z 28.3.2007 r., II CZ 16/07, L.; post. z 9.8.2005 r., IV CK 57/05, L.). Sytuacja procesowa stworzona przez zachowanie samego skarżącego nie wyczerpuje komentowanej podstawy wznowienia.

Z powyższego wynika jednoznacznie, że naruszenie prawa prowadzące do wznowienia postępowania, musi być wynikiem wadliwego działania sądu albo drugiej strony.

W przedmiotowej sprawie nie mamy doczynienia z taką sytuacją, albowiem przesyłka sądowa zawierająca nakaz zapłaty z dnia 23 października 2014 roku wydany w sprawie o sygn. akt I Nc 5089/14 wraz z pouczeniami została w sposób prawidłowy doręczona pozwanemu (na adres pod którym stale przebywa). Przesyłka ta była dwukrotnie awizowana zgodnie z zasadami opisanymi w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 października 2010 roku w sprawie szczegółowego trybu i sposobu doręczania pism sądowych w sprawach cywilnych. Z powyższego wynika, że przez wyłączne zaniechanie pozwanego (nieodebranie w terminie skierowanej do niego przesyłki) nie zaskarżył on w ustawowym terminie nakazu zapłaty z dnia 23 października 2014 roku.

Nadto pozwany nie udowodnił, że w jego miejscu zamieszkania stale przebywają dwie dorosłe osoby, które mogły odebrać skierowaną do niego przesyłkę sądową (art. 6 kc).

Sąd podziela pogląd, wyrażony w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 2000r., V CKN 175/00, OSP 2001 r./7-8/116, iż działanie sądu z urzędu może prowadzić do naruszenia prawa do bezstronnego sądu i odpowiadającego mu obowiązku przestrzegania zasady równego traktowania stron (art. 32 ust. 1 i art. 45 ust. 1 Konstytucji RP). W uzasadnieniu powołanego orzeczenia wyrażono stanowisko, iż ani w toku postępowania dowodowego, ani po wyczerpaniu wniosków dowodowych stron, sąd nie ma obowiązku ustalania, czy sprawa jest dostatecznie wyjaśniona do stanowczego rozstrzygnięcia stosunku spornego i nieaktualny jest już nakaz uzupełniania z urzędu udzielanych przez strony wyjaśnień i przedstawianych przez nie dowodów jak i dokonywania oceny stopnia wyjaśnienia sprawy. Powołanie dowodu przez sąd z urzędu może być korzystne dla jednej ze stron, niekorzystne natomiast dla strony przeciwnej. Przestrzegając zasady równości stron, sąd musi, o ile chodzi o powoływanie dowodów, przestrzegać również zasady kontrydiktoryjności, stosownie do której strona może m.in. powoływać dowody i wypowiadać się co do dowodów powołanych przez przeciwnika. Sąd powinien zatem przede wszystkim dbać o to, aby każda ze stron taką możliwość uzyskała. Działanie przez sąd z urzędu nie może prowadzić do zastępowania strony w spełnieniu jej obowiązków i może mieć miejsce tylko w szczególnie wyjątkowych sytuacjach. Sąd nie dopatrył się podstaw do uznania za taką sytuację stron w niniejszej sprawie.

Skoro zatem w przedmiotowej sprawie nie wystąpiły przesłanki z art. 401 ust. 2 kpc, to Sąd oddalił skargę pozwanego o wznowienie postępowania jako bezzasadną.

O kosztach procesu orzeczono w oparciu o przepis art. 98 § 1 kpc i § 2 ust.1 i 2 oraz § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).